

[Leif Hermann]

Jeg vil bede hr. Engell om, inden han næste gang udtaler sig om Socialistisk Folkepartis politik, at sætte sig ind i den.

Og så vil jeg godt sige, at eksemplet med Sjakagefabrikken er vel det værst tænkelige eksempel, for regeringen har selv skabt forudsætningen for, at der skal udbetales 300 mio. kr., ved at kalde lovforslaget for et ekspropriationsforslag. Det kunne man passende have overladt til domstolene.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Engell for en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning.)

Engell (KF):

Hr. Leif Hermann har ret. Nu drejer denne debat sig jo ikke om SF's økonomiske politik, selv om den kan være nok så interessant at diskutere.

Jeg vil bare pege på, at hvis man ser på det forslag til den fremtidige landbrugspolitik, Socialistisk Folkeparti har udarbejdet, og hvor man taler om de små, familienære, halvsocialistiske kolkhoser, som formentlig skal finansieres via de offentlige kasser, kan jeg garantere for, at med den struktur for erhvervslivet, herunder for landbruget, SF foreslår, vil der i de kommende år ikke være nogen som helst form for produktion, der kaster noget af sig, endsiges eksport, i dansk landbrug. Det er ikke den form for politik, der gør det muligt for Danmark at føre en aktiv miljøpolitik.

Svend Heiselberg (V):

Man kan godt undre sig over, at Socialdemokratiet og SF finder det nødvendigt, at vi skal have en forespørgselsdebat og et dagsordensforslag, når det rent faktisk forholder sig sådan, at regeringen og miljøministeren arbejder målbevidst for at få fjernet disse affaldsdepoter. Ministeren nedsatte i sommeren 1986 et såkaldt affaldsudvalg. Det udvalg har for få uger siden afgivet en betænkning, som er til høring hos organisationerne og myndighederne.

For Venstre er det naturligvis vigtigt, at vi får fjernet de kemikalieaffaldsdepoter, der er forurenende, og jeg tror også, vi kan sige, at det er noget, vi alle ønsker.

Man kan umiddelbart godt undre sig over, at det skulle være nødvendigt at køre jord til Holland for at få den rensat. Jeg vil gerne spørge miljøministeren: Er der mulighed for, at vi kan arbejde hen imod, at det er noget, vi kan udføre i Danmark? Jeg synes, det lyder lidt akavet, at et land som Danmark ikke selv skulle kunne udføre det.

I øvrigt synes jeg, vi må glæde os over – det burde både Socialdemokratiet og SF glæde sig over – at der netop i denne regerings tid har været foretaget så store miljøinvesteringer som aldrig tidligere. Jeg synes, at miljøministeren kan glæde sig over det og ikke behøver at føle sig berørt af kritiske bemærkninger om, at der ingenting bliver gjort. Tværtimod er der blevet gjort meget.

Jeg synes, det er godt og rigtigt, at statsministeren forsøger at lave prioritering af de miljømæssige opgaver, der skal løses. Det hilser vi i Venstre med tilfredshed.

Marianne Jelved (RV):

Denne forespørgsel kommer i takt med, at Affaldsudvalget har afleveret en betænkning om hele affaldsproblematikken, herunder kemikalieaffaldsdepoterne, og betænkningen er nu ude til høring.

Folketinget giver med dagsordenen i dag regeringen besked om, hvad Folketinget gerne vil have fremlagt, for at vi kan prioritere oprydningen af kemikalieaffaldsdepoterne. Vi er i Det Radikale Venstre meget tilfredse med dagsordenen og vedkender os en væsentlig del af faderskabet til dens udformning.

Jeg skal ikke gentage tidligere ordføreres beskrivelser af de alvorlige problemer, disse affaldsdepoter giver, men opholde mig lidt ved behovet for prioritering.

Det forlyder i pressen, at statsministeren har udtalt sig om nødvendigheden af, at Folketinget nu begynder at prioritere indsatsen på miljøområdet. Det er på tide, at denne erkendelse fører til konkrete handlinger. Ønsket om prioritering inden for miljøområdet har været fremført af oppositionen tidligere.

Den 14. november 1985 fandt en forespørgselsdebat sted i Folketinget, rejst af VS, SF, S og Det Radikale Venstre. Den hed:

»Hvilke oplysninger kan miljøministeren give om regeringens prioriteringer i miljøpolitikken?«